

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-182/13

**Valerie Lyttle și alții
împotriva
Bluebird UK Bidco 2 Limited**

[cerere de decizie preliminară formulată de Industrial Tribunal (Northern Ireland)]

„Trimitere preliminară — Politica socială — Concedieri colective — Directiva 98/59/CE — Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) — Noțiunea «unitate» — Metode de calcul al numărului de lucrători concediați”

Sumar — Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 13 mai 2015

1. *Politica socială — Aproximarea legislațiilor — Concedieri colective — Directiva 98/59 — Domeniu de aplicare — Noțiunea de sediu — Interpretare autonomă și uniformă*

[Directiva 98/59 a Consiliului, art. 1 alin. (1) primul paragraf lit. (a) pct. (i) și (ii)]

2. *Politica socială — Aproximarea legislațiilor — Concedieri colective — Directiva 98/59 — Domeniu de aplicare — Metode de calcul al numărului de lucrători concediați — Reglementare națională care prevede o obligație de informare și de consultare a lucrătorilor în cazul concedierii, într-o perioadă de 90 de zile, a cel puțin 20 de lucrători dintr-o anumită unitate a unei întreprinderi — Admisibilitate*

[Directiva 98/59 a Consiliului, art. 1 alin. (1) primul paragraf lit. (a) pct. (i) și (ii)]

1. Noțiunea de unitate utilizată la articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (ii) din Directiva 98/59 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective trebuie interpretată în același mod ca noțiunea utilizată la litera (a) punctul (i) a aceluiași paragraf.

Astfel, niciun element din textul articolului 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) din Directiva 98/59 nu sugerează că trebuie să se interpreteze diferit termenii „unitate” sau „unități” utilizați la același paragraf al acestei dispoziții. Faptul că legiuitorul oferă statelor membre posibilitatea să aleagă între opțiunile alternative și în mare parte echivalente care figurează la articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (i) și, respectiv, la litera (a) punctul (ii) din Directiva 98/59 arată că noțiunea de unitate nu poate avea un conținut total diferit la alegerea statului membru și că o diferență de o asemenea amploare ar fi contrară necesității subliniate în considerentul (7) al Directivei 98/59 de a promova apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective. Noțiunea de unitate, care nu este definită în Directiva 98/59, constituie o noțiune a dreptului Uniunii și nu poate să fie definită prin raportare la legislațiile statelor membre. În această calitate, ea trebuie să facă obiectul unei interpretări autonome și uniforme în cadrul ordinii juridice a Uniunii.

(a se vedea punctele 26, 38, 40, 41 și 53 și dispozitivul)

2. Articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (ii) din Directiva 98/59 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care prevede o obligație de informare și de consultare a lucrătorilor în cazul concedierii, într-o perioadă de 90 de zile, a cel puțin 20 de lucrători dintr-o anumită unitate a unei întreprinderi, iar nu în cazul în care numărul cumulat al concedierilor în toate unitățile sau în anumite unități ale unei întreprinderi în aceeași perioadă atinge sau depășește pragul de 20 de lucrători.

În această privință, s-a statuat deja că, în cazul în care o întreprindere include mai multe entități care îndeplinesc criteriile menționate în Hotărârea Rockfon (C-449/93) și în Hotărârea Athinaiki Chartopoiia (C-270/05), entitatea în care sunt repartizați lucrătorii vizati de concediere constituie unitatea în sensul articolului 1 primul paragraf litera (a) din Directiva 98/59.

O interpretare a noțiunii de unitate ca fiind totalitatea unităților dintr-o întreprindere, pe de o parte, ar fi contrară obiectivului care vizează să asigure o protecție comparabilă drepturilor lucrătorilor din toate statele membre și, pe de altă parte, ar presupune sarcini foarte diferite pentru întreprinderile care trebuie să îndeplinească obligațiile de informare și de consultare în temeiul articolelor 2-4 din această directivă în funcție de opțiunea statului membru vizat, ceea ce ar încălca de asemenea obiectivul urmărit de legiuitorul Uniunii, care este de a echivala aceste sarcini în toate statele membre.

De aici rezultă că definiția utilizată la articolul 1 alineatul (1) primul paragraf litera (a) punctul (i) și punctul (ii) din Directiva 98/59 impune să se ia în considerare concedierile efective în fiecare unitate luată în considerare separat.

(a se vedea punctele 33, 42, 44, 49 și 53 și dispozitivul)